

ДА ВЯРВАМЕ В БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Дейвид Уилкерсън

4 Януари 1993

През последните седмици Святият Дух ме води да се моля за по-добро разбиране на Божията любов към мен. След като прочетох 1 Йоан 4:16, осъзнах колко малко знам за живота и ходенето в Божията любов. Йоан написа в посланието си: „И ние познаваме и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него.”

Вярвам, че повечето християни знаят само теоретично за любовта на Бог към тях. Те са научили стиховете за нея, слушали са ги да се проповядват, и все пак тяхното разбиране е ограничено до там, както се казва в една детска песен: „Исус ме обича, това зная аз, защото Библията ми казва това ...”

Твърдим, че вярваме, че Бог обича нас, света и изгубените. Но това е абстрактна вяра! Не са много християните, които могат да кажат с власт: „Да, знам, че Исус ме обича, защото разбирам Неговата любов и живея в нея. Тя е основата на ежедневието ми ходене с Бог.”

Всекидневният живот на мнозинството от християните обаче, не се изразява в ходене и вяра в Божията любов. Вместо това, те живеят в сянката на вина, страх, осъждане. Никога не са били истински свободни и не са се доверили на Божията любов към тях. Може да седят в църквата, да вдигат ръце и да се радват, но през цялото време носят тайния багаж със себе си. Никога не е имало момент, в който да са били напълно свободни от притесняващото ги чувство, че не са угодили на Господа. Те си казват: „Нещо ми липсва - чувствам се негоден. Нещо не е наред!”

Чуйте думите на Павел: „И ходете в любов, както и Христос ви възлюби” (Ефесяни 5:2). Апостолът увещаваше ефесяните: „Исус наистина те обича, затова ходи като един, който е силно обичан от Бог!”

Чувал съм признанията на много „стари” християни - хора, които са ходили с Господа в продължение на тридесет или четиридесет години, които изповядват, че никога не са познавали радостта от това да бъдеш възлюбен от Бог. На външен вид те изглеждат щастливи и доволни, но вътре в себе си едвам се влачат, непрестанно носейки тежкото бреме на съмнение и страх. Вярвам, че тези братя и сестри дълбоко в себе си никога не са разбирали любовта, която Бог има към тях. Никога не са преживяли мира, който познаването на Божията любов носи в сърцето!

Никога няма да потърсите откровение за Божията любов към вас докато не ви омръзне живота на страх, вина, осъждане и объркване!

Един ден трябва да се събудите и да си кажете: „Не се живее така! Не мога да продължа да служа на Бог с това негодувание в себе си, да се чувствам винаги осъден и недостоеен. Защо съм така унил, след като толкова много обичам Исус и вярвам, че греховете ми са простени?“

Факт е, че Бог не ви спаси, за да ви позволи да живеете във вина и осъждане. Исус каза: „Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение, и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от смъртта в живота“ (Йоан 5: 24).

Едно от значенията на думата „осъждане“ тук е „гняв“. Исус казва, че вие няма да дойдете под Неговото осъждане, че в Съдния ден ще бъдете свободни от гнева Му. Но осъждане означава също „усещането, че никога не покриваш стандартите.“ А Исус казва, че вярващият няма да има това усещане!

„Сега прочее, няма никакво осъждане на тия, които са в Христа Исуса, които ходят, не по плът но по Дух“ (Римляни 8:1). Цялата вина и осъждане очевидно са от дявола и Павел предупреди за „падане под същото осъждане с дявола“ (1 Тимотей 3:6). Той казваше, че ако паднете в осъждане, вие сте отпаднали от благодатта - от сигурността, която Бог ни предлага чрез кръвта на собствения Си Син.

Възлюбени, Святият Дух ни изобличава, но никога не ни осъжда. Неговото служение е да изобличи за грях, но го прави само, за да изцели, за да доведе мъжете и жените на място на мир и покой в Христос. Той прави това с желание да изкупи, а не с гняв.

„Кой е оня, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и Който ходатайства за нас?“ (Римляни 8:34). Господ казва: „Кой ви осъжда? Защо ходите в осъждане, когато Спасителят точно сега е пред Мен и пледира за вас?“

Единственото осъждане е върху онези, които отказват да приемат светлината на Евангелието: „И ето що е осъждането: светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли“ (Йоан 3:19) .

Ако обичате Божието Слово да идва и изважда на показ всичко в сърцето ви, тогава вие вече не сте осъдени. Осъждението остава само за тези, които крият греха си и обичат тъмнината! Вие обичате светлината, нали? Тогава защо позволявате на осъждението да ви владее?

Може би сте нападнати от изкушение, от което не може да се отърсите. Или имате чувство, че никога не може да покриете изискванията, чувство на недостойнство - страх, че дяволът ще ви спъне и ще разочаровате Бог.

Това е денят, в който трябва да се събудите за Божията любов към вас! Аз се моля докато четете това съобщение нещо дълбоко да удари сърцето ви и да кажете: „Ти си прав, брат Дейв, това съм аз и не искам да живея по този начин!”

Християни, които живеят във вина, страх и осъждане, не са „вкоренени и основани в Божията любов”:

„Чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че вкоренени и основани в любовта, да бъдете силни, да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота” (Ефесяни 3:17-19).

„Вкоренени и основани” тук означава „да се изградите под себе си дълбока и стабилна основа на познаването и разбирането на Божията любов към вас.” С други думи, познаването на Божията любов към вас е основополагащата истина, върху която трябва да се градят всички други истини!

Например, ето върху какво е построен страхът от Бога. Свят страх от Бога не е ужасът, че Той ще ви повали, ако сте уловени в някое малко прегрешение. По-скоро тя е ужасът от Неговата святост срещу бунта и от това, което Той прави на тези, които обичат тъмнината повече от светлината!

Нашият Небесен Отец изпрати Сина Си да умре за нашите грехове и слабости и без да познавате и напълно да разбирате тази любов, вие никога няма да имате стабилна или постоянна основа!

„Да разберете ... Христовата любов.” Гръцката дума за „да разберете” тук предполага „с нетърпение да уловиш или да хванеш”. Павел има предвид да уловите тази истина и да я направите основа на християнския си живот. Той казва: „Извадете духовните си ръце и кажете: 'Ще хвана това!'”

Позволете ми да споделя с вас три неща, на които Святият Дух ме научи за Божията любов към нас. Моля се да уловите Неговата истина, тя да отвори очите ви и да ви помогне да влезете в една напълно нова област на радост и мир в ежедневно ви ходене с Него:

1. Божията любов към нас е свързана с Неговите съкровища в слава!

Не можете да разделите Божието снабдяване от Неговата любов. Тя е свързана с изобилните богатства в слава за наша употреба. Той е дал снабдяване за всяка криза в живота ни, за да ни помогне да живеем победоносно през цялото време!

В продължение на седмици се молах: „Господи, искам да познавам сърцето Ти. Не мога да получа откровение за любовта Ти към мен от някоя от книгите в библиотеката ми или дори от най-святите хора, които са живели някога. Това може да дойде само от Теб. Аз искам мое

лично откровение за Твоята любов - директно от сърцето Ти! Искам да го видя толкова ясно, че то да промени начина, по който ходя с Теб, и по който Ти служи.”

Докато се молах не знаех какво да очаквам. Дали откровение за Неговата любов ще нахлуе в душата ми като порой от слава? Дали ще се появи като някакво велико прозрение, което ще ме остави без дъх или ще е като проява на Неговата близост? Дали ще бъде усещане за това, че съм много специален за Него или ще е докосване на ръката Му толкова истинско, че ще ме промени завинаги?

Не! Бог ми проговори чрез един обикновен малък стих: „Бог толкова възлюби... че даде ...” (Йоан 3:16). Неговата любов е свързана с Неговото богатство в слава - Неговото изобилно снабдяване за нас!

Библията казва, че любовта ни към Господа се показва чрез нашето покорство към Него. Но Неговата любов към нас е засвидетелствана по друг начин - чрез Неговото даване! Вие не можете да Го познавате като любящ Бог, докато не Го видите като даващ Бог. Бог толкова ни възлюби, че инвестира в Своя Син Исус всички съкровища, слава и дарове на Отца, и Го даде на нас! Христос е Божият дар към нас, в който е обвито всичко, което ни е нужно, за да бъдем победители.

„Защото Отец благоволи да всели в Него съвършената пълнота” (Колосияни 1:19). „Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството; и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт” (2:9-10). С други думи: „В Него имате всяко снабдяване - всичко, което ви е нужно!”

Проблемът е, че много малко християни приемат като свое това, което Бог свободно предлага. Ние не го търсим и не взимаме то него - и съкровищата на Христос си стоят непотърсени в слава!

Какъв шок ще преживеем, когато стигнем до славата! В онова време Бог ще ни покаже цялото богатство, което Неговата любов ни е предоставила и как ние не сме го използвали.

Виждаме пример за това в притчата за блудния син. Тази история разкрива Божията любов по един дълбок начин и доказва, че тя е свързана с Неговите изобилни богатства и снабдяване!

2. Божията любов настоява ние да стигнем до края на всичките си човешки ресурси и да изискаме и вземем Неговите изобилни съкровища.

За това говори притчата за блудния син - историята на двама сина - единият, който стига до края на собствените си ресурси и другия, който не изиска ресурсите на баща си.

По-малкият син отива при баща си и казва: „Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота” (Лука 15:12). Това, което той получи и след това пропиля, представляваше собствените му

интереси: талантите, способностите, всички неща, които той използва, за да се справя с живота и всичките му проблеми. Той каза: „Аз съм интелигентен, умен и имам добър житейски опит. Мога да отида и да се справя сам!“

Това отношение описва много християни днес. Колко скоро обаче, когато стане трудно стигаме до края на собствените си ресурси! Колко бързо похарчваме всичко, което имаме вътре в себе си! Може да намерим начин да се справим с някои проблеми и вътрешна сила за някои изпитания, но идва време, когато настъпва глад в душата ни!

Вие стигате до края на силите си и не знаете кой път да поемете. Приятелите ви не могат да ви помогнат. Оставени сте празни, наранени, във вас не е останало нищо, от което да почерпите сила. Вие се изтощени, борбата изцяло е приключила! Останали са само страх, депресия, празнота, безнадеждност.

Все още ли се навъртате около дяволския свинарник, въргалящи се в празнота и гладни до смърт? Ето това се случи с блудния син. В него не остана нищо, от което да почерпи сили! Той беше изчерпал всичките си ресурси и осъзна докъде го доведе самоувереността му. Но какво го накара да се събуди? Кога дойде на себе си? Когато си спомни цялото изобилно снабдяване в къщата на баща си!

Той каза: „Умирам от глад тук. Но в дома на баща ми има достатъчно хляб и дори в излишък!“ (Вж. Лука 15:17). Той реши да се върне и да се възползва от щедрите провизии на баща си!

Същността на Божията любов се намира в поканата на Отец да дойдем и да се наслаждаваме на пиршество на Неговото снабдяване!

Няма и една дума в тази притча, която да посочва, че блудният син се завърна заради любовта към баща си. Вярно, той се покая, падна на колене, плака: „Татко, съжалявам! Съгреших против тебе и против Бога, не съм достоен дори да влезе в дома ти!“ Но той никога не каза: „Татко, върнах се, защото те обичам!“

Напротив, това, което е показано тук е, че Божията любов към нас е необвързваща - тя не зависи от нашата любов към Него. Истината е, че Той ни възлюби докато все още бяхме грешници, дори когато в сърцата си бяхме далеч от Него. Това е безусловна любов!

Когато блудният син се завърна, бащата не изброи греховете му. Той не каза: „Къде беше? С колко блудници спа? Колко пари има в чантата ти? Искам отчет!“

Не! Вместо това се хвърли на врата на сина си, целуна го и каза на слугите си: „Заколете угоеното теле! Облечете сина ми в нова дреха, дайте му пръстен и нови обувки. Нека да празнуваме - нека се радваме и веселим!“

Къде е откровението за любовта на бащата в тази картина? Не е ли в готовността му да прощава? В бащинската му целувка? В угоеното теле? В дрехата, пръстена и новите обувки?

Всъщност, всичко това са прояви на Неговата любов, но нито една от тях не е същината й! „В това се състои любовта, не че ние сме възлюбili Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилоствие за греховете ни” (1 Йоан 4:10). „Ние любим Него, защото първо Той възлюби нас” (стих 19).

Пълното откровение за любовта дойде с това, че бащата не можеше да се зарадва истински, докато не разбра, че синът му е с него в банкетната зала!

„Доведе ме в дома на пированието, и знамето му над мене бе любов” (Песен на Соломон 2:4). Радостта на бащата не можеше да бъде пълна докато не седна в банкетната зала заедно със сина си и докато не беше сигурен, че момчето знае, че му е простено и грехът му е изчистен. Те най-вероятно седяха заедно на масата и пируваха с Агнето!

Ако трябваше да погледнете през прозореца в този момент, щяхте да видите младеж, който току-що е стигнал до истинско откровение за Божията любов - той танцуваше, имаше музика, смееше се и беше щастлив. Баща му се радваше за него и му се усмихваше!

Той не беше под сянката на страха. Не слушаше старите лъжи: „Ти ще се върнеш в оня свинарник! Ти си недостоеен за тази любов” Не, той прие неговата прошка и се покори на словото на баща си да влезе и вземе за себе си всичко, от което се нуждае.

Той чу баща си да му шепне: „Всичко, което имам е твое. Повече няма да бъдеш гладен. Няма да бъдеш самотен, беден, без достъп до Моя склад.”

Възлюбени, тук е пълнотата на Божията любов, самото Негово сърце! Тя е дори и в най-тъмните ни моменти, Бог не само ни прегръща и връща при Себе Си, но Той също и казва: „Донесете угоеното теле и нека ядем и се веселим! В банкетната Ми къща има пиршество на изобилието за Моя възлюбен!”

Но днес ние имаме дори още по-добро обещание: „И да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота. А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим” (Ефесяни 3:19-20).

Това е Божията любов към нас: „Аз ви предлагам преливаща, изобилна пълнота - снабдяване за всяка криза, радост за целия живот. Можете да отидете до склада и да я изискате цялата!”

Ето, по-големият син беше на полето и работеше здраво за бизнеса на баща си, когато изведнъж чу музика, смях, танци. Приближавайки се до къщата, откри, че всичко това е празник за непокорния му брат - този, който пропиля имуществото на баща си по блудници и разпуснат живот!

Когато по-големият син погледна през прозореца, той видя как баща му с пълна наслада се радва за по-малкия му брат. Той не можеше да разбере как лошият му брат за толкова кратко време можа да стане така освободен, щастлив и благословен! Писанието казва за него: „И той се разсърди и не искаше да влезе” (Лука 15:28).

Накрая, бащата излезе и го убеди да влезе, но той каза: „Ето, толкова години ти работя и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но на мене нито яре не си дал никога да се повеселя с приятелите си” (стих 29). Той казваше: „Това не е правилно! Всички тези години съм ти служил добре. Никога не съм се бунтувал.”

О, колко от нас могат да разпознаят себе си в по-големия брат! Ние прекарваме години в усърдни опити да угодим на нашия Господ, живеейки твърдо решени винаги да постъпваме правилно. Това със сигурност се отнася за мен, защото често се улавям, че съм отвън, стремейки се да вляза!

Вижте, аз познавам Господа целия си живот. Никога не съм бил в света. Никога не съм изпушил и една цигара, никога не съм докосвал наркотици, никога не съм живял в прелюбодеяние. Стараех се усърдно да живея за Господа.

От време на време виждах как някой вярващ - човек, който е живял в грях, се прибира у дома при Исус. И когато се връщаше, той танцуваше, радваше се, беше щастлив и безгрижен! Той беше дошъл при Христос с проста вяра и нямаше повече каквато и да е вина, осъждение или спомен от миналото. Всичко беше ново за него! Бог му се усмихваше.

Но аз се облягах назад и си мислех: „Разбира се, той пее и хвали Бога сега, но наистина ли е свят? Аз платих цената за своето място в Бог - служил съм му през годините. И въпреки това имам товари, грижи. На моменти чувствам вина, объркване. А ето го - той танцува! Влиза и ме подминава с проста вяра в Божието Слово. Господи, това не е правилно! Той е толкова свободен, а моят живот е толкова сложен!

През годините на своето служение, по-големият син никога не е познавал истинската радост, защото никога не се е възползвал от поканата на своя баща да изиска всичко, което му е било необходимо!

Вярвам, че по-голямото момче се върна към скромната си овчарска колиба, мислейки за деня, в който ще получи наследството си: „Просто ще изчакам. Един ден, след като смъртта свърши своята работа, ще получа големи благословения. Ще имам огромен склад!” Това е този, който чака да стигне небето преди да се възползва от всички добри неща на Бог.

Баща му трябва да е сърцесъкрушен. Вярвам, че той многократно беше казвал на своя син: „Синко, ти си винаги с мене, и всичко мое твое е” (стих 31). С други думи: „Ти си с мен през всичките тези години и всичко, което притежавам е твое, стига да поискаш. Знаеш, че бих ти дал всичко, но ти не дойде, за да го вземеш!”

Питам ви: колко години сте били отвън? Имате Отец, Който е натрупал голямо съкровище от провизии за вас. И въпреки това вие не сте го потърсили!

Тази притча ни показва, че като влезе и се наслаждава на бащиното съкровище, блудният син мина и по двата пътя. Той можа да живее своя земен живот с изобилна прошка, радост, мир и почивка, които бяха негови. И когато смъртта донесе наследството му, той щеше да се наслаждава напълно на това, което вече беше познато на земята.

Всъщност, по-големият грях беше извършен от по-възрастния брат - този, който остана вкъщи, беше покорен и никога не разочарова Своя баща. Да, грях е да се пропилява имуществото на нашия Отец за плътски и вероотстъпнически живот, но е още по-голям грях да се отхвърля Божията велика любов - да се оставят непотърсени изобилните средства, които Той ни е осигурил на такава голяма цена!

3. Божията любов настоява да спрем да се фокусираме върху нашите неуспехи и грехове, и вместо това да се съсредоточим върху богатствата, които ни се предлагат в Христа!

Синът беглец не беше наказан, смъмрен или напомнен за греха си, защото Бог няма да позволи грехът да бъде центъра на възстановяването! Имаше истинско покаяние и благочестива скръб и беше време за придвижване към банкетната зала на любов - към празника! Бащата каза на по-големия син: „Той беше загубен, но сега отново е у дома. Той е опростен и е време да се радваме и да бъдем щастливи!”

Уморени ли сте да живеете като просяк, когато сте снабден с всичко, от което се нуждаете? Може би фокусът ви не е правилен. Вие сте склонни да наблягате на вашите слабости, изкушения и миналите неуспехи, а когато погледнете вътре в собственото си сърце, това, което виждате ви обезкуражава. Позволявате на вината да проникне във вас.

Възлюбени, трябва да гледате към Исуса, Авторът и Завършителят на вашата вяра! Когато Сатана дойде и посочи някоя слабост в сърцето ви, вие имате пълното право да отговорите: „Моят Бог вече знае всичко и все още ме обича! Той ми е дал всичко, от което се нуждая, за да имам победа и да я задържа.”

„Относно всичко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко” (1 Йоан 3:20). Той знае всичко за вас и все още ви обича достатъчно, за да каже: „Хайде, влез и вземи всичко, от което се нуждаеш. Складът е отворен!”

Всъщност, вратите на Неговия склад са широко отворени и Неговото богатство прелива. Бог ви призовава: „Нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно” (Евреи 4:16).

Ето как да влезете в склада и да получите това, от което се нуждаете:

1. Пристъпете с дръзновение към Неговия престол и поискайте да ви бъде дадена щедро цялата благодат и милост, необходими ви, за да преминете през всяко изкушение и изпитание. Дяволът има милиони начини да ви накара да се чувствате виновни, страхливи, осъдени и объркани.

Той ще ви каже: „Чувстваш се по този начин, защото имаш боклук в сърцето си!“ Но аз спрях да гледам в сърцето си преди много време, защото винаги е черно. Въпреки това, за моя Отец е бяло, защото е покрито с кръвта на Агнето!

Няма значение как се чувствате. Просто погледнете към Божието Слово какво направи Исус. Той ви направи чисти!

2. Припомнете на Бог, че е Негова идеята да влезете в склада. Не вие отидохте при Господа и Му казахте: „Отче, искам всичко, което имаш!“ Не! Той беше Този, Който ви покани, като каза: „Всичко, което имам е твое. Ела и го вземи!“

3. Повярвайте в Неговото Слово! Библията казва, че всичко, което Той има за нас се получава чрез вяра. Трябва само да кажете с вяра: „Господи Исусе, залей ме с Твоя мир, защото Ти каза, че той е мой! Изисквам мир за душата си.“

Вие не можете да постигнете това със собствени сили. Не можете да го спечелите с пеене или хваление. Не! То е резултат от това да си вкоренен и основан в откровението за Божиата любов към теб. Това не идва като чувство, а по-скоро в Словото, което самият Той е казал: "В Моя дом има достатъчно хляб!"

4. Вземете Божието Слово и разбийте на парчета всеки страх, вина и осъждение! Отхвърлете всичко това - то не е от Бога! Може да кажете: „Нека дяволът дойде при мен с лъжите си. Моят Отец вече знае всичко и Той ми е простил и ме е очистил. Няма вина или осъждение спрямо мен. Аз съм свободен!“

Скъпи светия, аз вярвам, че ако помолите още сега Духа да ви помогне да уловите тази истина, за да се вкорените и да бъдете основани в нея, близките дни ще бъдат най-великите, които някога сте имали. Може да кажете: „Господи Исусе, аз знам, че ще правя грешки. Но нищо няма да ме разклати, защото Ти имаш всичко, от което имам нужда, за да получа победа и да живея в нея.“

Ела в Неговия склад и изискай от любещия си Отец всичко, което е твое. Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1993 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Believing the Love of God](#) / [Да вярваме в Божиата любов](#)